737/05

Den 5. december 2005 blev i sag nr. 66.086:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxx xxxxx xxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har tegnet autoforsikring i Tryg Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning for den forsikrede bil, der blev totalskadet pga. brand den 13/10 2004.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for den anmeldte skade under henvisning til, at klageren, hvis søn på skadetidspunktet var fører af bilen, i forbindelse med forsikringens tegning afgav urigtige oplysninger om ejer-/brugerforholdet, jf. forsikringsaftalelovens §§ 4-6.

Selskabet har i skrivelse af 1/3 2005 til nævnet nærmere redegjort for sagen og selskabets afgørelse således:

> "Klagen vedrører den tegnede motorkøretøjsforsikring med betingelsesnr. 97G1 for bilen med reg. nr. ... Volvo 850 2,5 årgang 1993. …
>
> Bilen blev registreret til os den 10. juni 2004, og med vores kunde som ejer og bruger. Bilen blev indplaceret på trin 10, svarende til en anciennitet som elitebilist og med en præmie på 3.362 kr. og selvrisiko på 2.252 kr.

K. [klagerens søn] havde dog også været i kontakt med os på indregistreringsdagen den 10. juni 2004, idet han ønskede tilbud på forsikring af 2 typer biler, hvoraf den ene netop var på en Volvo 850 2,5. Han fik oplyst en præmie og selvrisiko svarende til en anciennitet på trin 6, som han havde optjent fra tidligere forsikring. Vi oplyste samtidig, at han ikke kunne få en bil forsikret, førend han havde betalt en skyldig præmie til os på 9.269 kr. på den tidligere forsikring. Herefter ønskede K. ikke at tegne forsikringen.

Vores taksator kontaktede vores kunde i forbindelse med værdifastsættelsen af brandskaden på bilen, som ikke kendte noget til sagen eller bilen som sådan. Vores taksator måtte derfor drøfte fastsættelse af bilens værdi på 132.500 kr. med K.

l forbindelse med skadesbehandlingen, oplyste K. den 17. november 2004 til os, at han delte bilen med sin mor, hvorefter vores kunde kom til telefonen og oplyste, at de havde købt bilen sammen som en delebil. Hun brugte alene bilen, når hunden skulle luftes, mens K. brugte bilen resten af tiden. Kunden oplyste, at vores assurandør havde sagt god for forholdet.

Vi har derfor været i kontakt med assurandøren 1. december 2004, som dog ikke længere er ansat i Tryg. Han oplyste, at han udmærket huskede sagen omkring tegningen af forsikringen. Han havde bestemt ikke givet tilladelse til, at de kunne have delebil med vores kundes anciennitet.

Assurandøren oplyste endvidere, at vores kunde havde kontaktet ham dagen før, den 30. november 2004, hvor hun omtalte problematikken. Under samtalen havde vores kunde på forespørgsel oplyst, at det var K. der mest kørte i bilen.

l vores kundes notat til Ankenævnet bekræfter hun også, at både hun og K. skulle anvende bilen samt, at hun ved samtalen med assurandøren fik oplyst, at bilen ikke kunne tegnes som delebil med hendes anciennitet, hvorefter hun selv tegnede forsikringen.

I følge slutsedlen fra L.H. Automobiler ApS købte vores kunde den pågældende bil, og der blev givet en Seat Toledo 1,8 i bytte som udbetaling. Denne Seat Toledo 1,8 havde K. været registreret som bruger af. Slutsedlen er ikke underskrevet af vores kunde. Resten af købet blev finansieret via AL-F. A/S med vores kunde som debitor. Vores kunde har oplyst, at hun betalte afdragene, men har ikke ønsket at dokumenteret dette.

K. stod således som registreret bruger af den tidligere bil, og havde indledningsvis indhentet tilbud for tegning af forsikringen på Volvoen, som ejer og bruger. Han fik dog oplyst, at skyldig præmie skulle betales førend han kunne tegne forsikringen. Dette ønskede han ikke, og bilen blev derefter indregistreret med vores kunde som ejer/bruger.

Vores kunde har erkendt, at K. havde varig rådighed over bilen i overensstemmelse med Færdselslovens § 67, stk. 2, idet K. mest kørte i bilen. Det er derfor vores opfattelse, at vores kundes søn er den reelle ejer/bruger af bilen. Bilen skulle under alle omstændigheder have været indregistreret med ham som fast bruger af bilen, jf. Registrerings-bekendtgørelsen § 7, stk. 3, idet forsikringen altid tariferes ud fra brugerens anciennitet.

Vi finder derfor, at vores kunde har afgivet urigtige oplysninger ved indregistrering af bilen og ved forsikringens tegning i overensstemmelse med Forsikringsaftalelovens §§ 4 - 6. Eftersom vi ikke ville have tegnet forsikring, såfremt vi havde været vidende om det reelle ejer/ brugerforhold, har vi afvist at yde erstatning for skaden på køretøjet, jf. Forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1.

Den modtagne klage giver os ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen."

Hertil har klagerens advokat i skrivelse af 16/3 2005 til nævnet bemærket:

"Det bestrides, at min klients søn var den reelle bruger af bilen. Bilen blev anvendt af sønnen i forbindelse med dennes kørsel med familiens hund - og ikke i øvrigt allerede fordi sønnen ikke havde andet kørselsbehov. Sønnen havde ikke arbejde.

…

Det er ikke korrekt, at min klient skulle have givet udtryk for, at hun ikke havde kendskab til sagen eller bilen som sådan overfor taksator. Min klient har henvist taksator til, at tale med sønnen om værdiansættelsen idet det er ham der har mest forstand på biler og disses værdi. Det er også sønnen der hjælper med køb af biler.

Diverse påstande om hvem der brugte bilen afvises med henvisning til ovennævnte.

M.h.t. købet er det korrekt, at der blev givet en Seat i bytte. Det er også korrekt, at denne var indregistreret i sønnens navn. Bilen var en bil købt af min klient og som vederlagsfrit var overgået til sønnen da min klient og hendes mand købte ny bil. Der er således ikke tale om, at det er sønnen der har 'betalt' bilen.

Sluttelig bemærkes, at selvom man lægger Tryg's opfattelse til grund kan det ikke medføre, at der ikke skal betales for bilen idet Tryg jo gerne ville tegne forsikring for sønnen blot i en anden præmieklasse og blot han betalte restancen. Der er således ikke tale om, at man grundet risikoen ikke ville tegne forsikringen."

Selskabet og klageren er efterfølgende fremkommet med yderligere bemærkninger i skrivelser til nævnet.

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at kunne lægge til grund, at klagerens søn var den primære bruger af den forsikrede bil, og at tariferingen derfor skulle være sket ud fra oplysningerne om klagerens søn, der har den dårligste anciennitet. Klagerens søn er i restance vedrørende præmie på tidligere bilforsikring, og nævnet finder på den baggrund at kunne lægge til grund, at selskabet ikke ville have tegnet forsikringen, hvis klageren havde afgivet korrekte oplysninger om ejer-/brugerforholdet, jf. forsikringsaftalelovens § 6, stk. 1.

Herefter, og idet det af klagerens advokat i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat, og idet nævnet forudsætter, at forsikringen ophæves fra tegningstidspunktet og præmien tilbagebetales,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann